

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΙΩΝΙΟΝ
ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ
ΔΡΑΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ
(παριστανόμενον κατὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν).

Πρᾶξις πρώτη.

Δύο ὥραι μετὰ μεσημβρίαν· ὁ φλογερὸς ἥλιος τοῦ Αὐγού-
στου πυρακτῶνει τὸ ἔδαφος τῆς ὁδοῦ, ἐφ' ἧς τὸ πτώμα γαλῆς
ἀναπέμπει εἰς οὐρανοὺς ἀναθυμιάσεις ἐν εἴδει αἰνῶν, ὑπὲρ τῶν
ἐπιμελουμένων τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως ἀρχῶν. Αἱ μυῖαι

βομβοῦσι πενθίμως· τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης σφύζει μονοτόνως ἐκ-
φεῦγον διὰ τῆς ἀνοικτῆς στρόφιγγος τοῦ κρουνοῦ. Πάντα τὰ
παράθυρα τῶν οἰκιῶν μιᾶς τῶν παρόδων τῆς ὁδοῦ Προαστείου
εἶνε κεκλεισμένα. Ἐν μόνον εἶνε ἀνοικτόν, καὶ εἰς αὐτὸ προ-
βαίνει ὁ κύριος Ἀνακρέων Καλιναπάθης μὲ τὸ μακρόν του νυ-
κτικὸν ὑποκάμισον. Μόνος αὐτὸς δὲν ἀπολαύει τῆς ἀνέτου μα-
καριότητος τοῦ μεσημβρινοῦ ὕπνου. Εἰς τὴν κλίνην ὅπου κατε-
κλίθη πρὸ ὀλίγου δὲν εὗρεν ἀνάπαυσιν, ἐπειδὴ τὸν ἔδακνον λυσ-
σωδῶς ἀφ' ἐνὸς ἡ σκέψις ὅτι ἀπελύθη πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἤδη ἀπὸ
τῆς θέσεως ἐκτάκτου γραφέως ἐν τῇ Ἐρρορίᾳ καὶ ἀφ' ἐτέρου οἱ
τρισχίλιοι κορέοι οἵτινες πατροπαράδῳτως χαίρουσι τὸ ἀπαρά-
γραπτον δικαίωμα νὰ ροφῶσι τὸ αἶμα τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ δω-
ματίου.

Μονόλογος τοῦ κ. Ἀνακρέοντος: «Θέλω λέγειν Ἀτρείδας...
θέλω νὰ παραλάβω τὸ πανταλόνι μου αὔριον ἀπὸ τὸν ράπτην...
θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν... θέλω νὰ δώσω τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐνοι-
κίου εἰς τὴν κερὰ Μιχάλαйна... ἀλλὰ μὲ τί παράδες;... Ἐμένα
εὗρηκε νὰ παύσῃ αὐτὸ τὸ κ... ὑπουργεῖον!... Ναῖσκε!... μὲ
τῆς ἐξήντα τέσσαρες ψωροδραχμαῖς ποῦ μοῦ ἔδινε θὰ κατορθώσῃ
τὸ ἰσοζύγιον!... Δὲν πάει νὰ κευρεύεται κι' αὐτό!...»

Μικρὸς λοῦστρος ἀναφαίνεται εἰς τὴν ἐσχατιὰν τῆς ὁδοῦ καὶ
φωνάζει μὲ ὀξύτατην λαλιάν...

— Πάρτε, κύριοι, λαχεῖχ!... ἐδῶ εἶνε τὰ τυχερὰ λαχεῖχ!...

Ὁ κ. Ἀνακρέων ἐξακολουθεῖ: — «Ἀμ' ἐκεῖναις ἡ 36,40
ποῦ ἔχω γραμμένῃ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ξενοδοχείου;... Θὰ μοῦ
δώσῃ νὰ φάγω τὸ βράδυ ὁ κύρ Μανώλης;... Καὶ ὡς τῶσον ὁ
χαλὲς, ὁ βουλευτὴς μου μὲ κοροῖδεύει τώρα δυὸ ἑβδομάδες καὶ
σήμερα πάλιν μ' ἄφησε νὰ περιμένω σὰ χάχας εἰς τὸν Κῆπον
τοῦ Κλαυθυμῶνος! Τὸν πηληάνθρωπον!... Μὰ δὲν θάρρουν
ἐκλογαί;...

Ὁ λοῦστρος προχωρῶν:

— Πάρτε, κύριοι, λαχεῖχ!... τρία φράγκῃ κ' ἓνα φράγκο!...
Αὔριον τὰς δέκα ἡ ὥρα βγαίνει!...

Ὁ κ. Ἀνακρέων συνεχίζει τὸν μονόλογόν του: «Καὶ τὸ
συνάλλαγμα τῶν 65 δραχμῶν, τὸ συνάλλαγμα!... ἄχ, δυστυ-

χία μου! "Εληξε πρὸ πολλοῦ καὶ τὸ διεμαρτύρησε. Καὶ ποῦ νὰ κάμη συγκατάβασιν ἐκεῖνος ὁ σκύλος ὁ τεκογλύφος! ...

Ὁ λοῦστρος πλησιάσας ἤδη ὑπὸ τὸ παράθυρον:

— Τρία φράγκα κ' ἓνα φράγκο! ... Ἐμπρός, κύριοι, τὰ τυχερὰ λαχεῖ! ...

Ὁ κ. Ἀνακρέων ἀποσύρεται ἐκ τοῦ παραθύρου ἀπομάσσει τὸν ἰδρωτὰ, ξύεται, σκέπτεται καὶ ἔπειτα κάμνει κίνημα ὡς νὰ ἤθελε νὰ εἴπῃ: "Υπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ!

Ὁ λοῦστρος σταματᾷ παρὰ τὴν κρήνην, πίνει νερὸν καὶ μετὰ ταῦτα ἀναφωνεῖ μὲ ὀξυτέρην λαλίαν:

— Αὔριον τὰς δέκα ἡ ὥρα βγαίνουν! ... Πάρτε, κύριοι, τὰ τυχερὰ λαχεῖ! ... δυὸ μοῦ ἔμειναν! ...

Ὁ κ. Ἀνακρέων προβαίνει πάλιν εἰς τὸ παράθυρον.

Ὁ λοῦστρος κάτωθεν ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτόν:

— Ἀφεντικό! ... πάρ' ἓνα λαχεῖο! αὔριον τὰς δέκα ἡ ὥρα βγαίνει! ...

Ὁ κ. Ἀνακρέων τὸν κυττάζει βλοσυρῶς κατ' ἀρχάς, ἀφηρημένος κατόπιν καὶ τέλος μειδιῶν:

— "Ελ' ἀπάνω! ...

Ὁ λοῦστρος ἀνέρχεται προθύμως. Ὁ κ. Ἀνακρέων ἐξάγει ἐκ τοῦ βάθους τοῦ σαθροῦ κιβωτίου τοῦ κύλινδρον τριῶν δραχμῶν εἰς πεντάρας καὶ ἀγοράσας τὸ γραμματίον κρύπτει αὐτὸ εἰς τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ ὁ λοῦστρος ἀπέρχεται φαιδρὸς καὶ λέγων πρὸς τὸν Ἀνακρέοντα:

— Θὰ σοῦ πέσῃ, ἀφεντικό! ... μὰ τὸ Σταυρὸ σοῦ λέω! ... ἔχω γούρι! ...

*
* *

Πρᾶξις δευτέρα.

Ἡ ἐπύριον τρεῖς ὥραι μετὰ μεσημβρίαν τρία ἢ τέσσαρα παράθυρα ἀνοικτὰ εἰς τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἐν εἰς καὶ τὸ τῆς οἰκίας ὅπου κατοικεῖ ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀντικρυνοῦ μπακάλη, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιφαίνεται ἐκ διαλειμμάτων ἡ μορφή εὐσάρχου νεάνιδος.

Ὁ κ. Ἀνακρέων εἰς τὸ ἰδικόν του παράθυρον καὶ μὲ τὴν 'ποκαμίσαν ρεμβάζει: «Τίποτε πάλιν σήμερα!... κηλὰ τὰ εἶπα ἐγὼ πῶς μὲ περιγελᾷ ὁ φαῦλος! ... ἄχ, μωρέ!... καὶ νὰ

διαλυότουνε ἡ βουλὴ νὰ τοῦ δείξω! ... Φαγὶ σήμερα τίποτε ... ὁ κύρ Μανώλης ἐχθὲς μοῦκοψε τὸ βῆχα! ... τῆς τελευταῖαις τρεῖς δραχμαῖς τῆς ἔδωσα γιὰ τὸ λαχεῖο! ... "Ἀμ ποῦ νὰ μὲ θυμηθῇ ἐμένα ἡ τύχη μέσα σὲ τόσαις χιλιάδες! ... Ἐκατὸν χιλιάδες φράγκα εἰς χρυσόν! ... ἀφαίρεσε 5 οἶο, ἐννενηντα πέντε χιλιάδες ... ἀφαίρεσε καὶ δύο χιλιάδες γιὰ τὴν προεξόφλησιν, ἐννενηντα τρεῖς χιλιάδες! ... Ψυχὴ μου! ... "Ἐνα οἰκόπεδο ἀμέσως τότε ... ὄχι οἰκόπεδο, σπίτι ... ἢ καλλίτερα ἓνα καφενεῖο εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, μὲ καθρέφταις, μὲ λουσο! ... Μοῦντζωσε τῆς θέσες τότε! πέντε φάσκελα στὸ βουλευτὴ μου! ... "Ἐνα γκράν τραπέζι ἀμέσως ἀμέσως εἰς τοὺς φίλους ..., φαντάσου, νὰ προσκαλέσω καὶ τὸν κύριον Ἐφορο, ποῦ μ' ἔβλεπε σὰν ψωρόσκυλο ἴσα μὲ τὰ χθές! ... "Ἐπειτα μιὰ καλὴ προῖκα ... τὴν μπακαλοποῦλα τὴν ἀντικρυνή, τὴ Μελπομένη ... Ἐχει τριάντα πέντε της! ... τριανταπέντε χιλιάδες! ... Καὶ τί κομμάτι, αἶ;...

Ἀκούεται ἡ φωνὴ μικροῦ ἐφημεριδοπώλου :

— Ἡ Πααα... λιγγενεσίαα!... καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ λαχείου!...

Δύο τρεῖς κεφαλαὶ προβάλλουσιν ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ πρᾶθυρα καὶ προσκαλοῦσι τὸν ἐφημεριδοπώλιν. Ὁ κ. Ἀνακρέων ἐρευνᾷ εἰς τὰ θυλάκιά του καὶ ἀνευρίσκει δύο μόνας καὶ ὀρφανὰς πεντάρας, προωρισμένας διὰ τὸν ἀπαραίτητον μεταμνησθριὸν καφέν. Μετὰ στεναγμοῦ ὁδυνηροῦ ἀποφασίζει νὰ θυσιάσῃ τὴν μίαν πεντάρην καὶ προσκλῶν τὸν παῖδα ἀγοράζει τὴν Παλιγγενεσίαν.

Μὲ χεῖρα τρέμουσαν κρατῶν τὸ φύλλον, ρίπτει τὸ βλέμμα συγκεκινημένος ἐπὶ τῶν δημοσιευομένων ἀριθμῶν τῶν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν καὶ ἀναγινώσκει :

«Τὸν πρῶτον λαχνὸν ἐξ 100,000 δραχμῶν ἐκέρδησεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 75,846 ὁμολογία...»

Ὁρμᾷ εἰς τὸ κιβώτιόν του, ἐρευνᾷ, ἐξάγει τὸ γραμματίον καὶ παρατηρεῖ... 75,537.

Ρίπτει ἔπειτα τὸ βλέμμα πρὸς τοὺς κατόπιν κληρωθέντας ἀριθμούς... Πάντες ὑπερβαίνουν τὴν ἑκατοντάδα τῆς χιλιάδος.

Ἐπανερχεται εἰς τὸν πρῶτον ἀριθμόν, παρατηρεῖ πάλιν τὸ γραμματίον του, ἐκτελεῖ νοερῶς τὴν ἀφαίρεσιν καὶ ψιθυρίζει θλιβερῶς :

— Τί κακοτυχία! ἀπὸ 309 ἀριθμούς! ...

Π ρ ᾱ ξ ι ς τ ρ ῖ τ η .

(Μετὰ δύο ὥρας). Πάντα σχεδὸν τὰ παράθυρα εἶνε ἀνοικτά. Ὁ κ. Ἀνακρέων μένει ἀκόμη εἰς τὸ ἰδικόν του. Ὁ μεταμεσημβρινὸς καφεὶς ἐγένετο ἀγαθὸν ἀνέφικτον μετὰ τὴν ἀγορὰν τῆς Παλιγγενεσίας· ἡ ὑπολειπομένη πεντάρα θὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀγορὰν μιᾶς κουλούρας ἣτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς δεῖπνον τὴν ἐσπέραν. Ἀναγινώσκων μηχανικῶς ρίπτει ἐνίοτε τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀντικρυνοῦ πκραθύρου ὅπου ἴσταται ἡ θυγάτηρ τοῦ μπικάλῃ ἣτις στενοχωρουμένη ἐπὶ τέλους ἀποσύρεται μετ' ὀργῆς ρίπτουσα κεραυνοδόλον βλέμμα ἐπὶ τοῦ ταλαιπώρου ἐραστοῦ.

Ὁ κ. Ἀνακρέων προσβάλλεται καὶ μονολογεῖ:

— "Ἀχ! τί νὰ σοῦ κάμω!... ἔχεις δίκιο. "Ἐπρεπε νὰ μοῦ πέσῃ καὶ θὰ σοῦδειχνα ἐγώ, σαρδελλοθάρελο! Ἀπὸ 309 ἀριθμούς, γιὰ συλλογίσου!... ποῦ νὰ ἦταν ἀρά γε ὁ ἀριθμὸς 75537 ὅταν ἔβαζε τὸ κοριτσάκι τὸ χέρι του;... φαντάσου νὰ ἦταν ἐκεῖ σιμά, νὰ τοῦ ξεφύγῃ ὁ πρῶτος λαχνὸς καὶ νὰ πιάσῃ τὸν δικόν μου!... Ἐκατὸ χιλιάδες φράγκα!... αἶντε βρὲ παιδιά!... διακόσιαι φράγκα μπαξίσαι ἀμέσως στὸ κοριτσάκι!... Ὑστερα ἀμαξάδα καὶ στοῦ Φίσερ μὲ ὅλη τὴν παρέα... Θὰ τ' ἀφήσω ὅλα εἰς τὴν Τράπεζα παρακαταθήκη μὲ τόκο 6 ο]ο... $6 \times 9 = 54$... 5400 φράγκα τὸ χρόνο εἰσόδημα!... ψυχὴ μου στὰ Πατήσια!... Τὴν ἄλλῃ ἑβδομάδα ἀμέσως ἓνα ταξειδάκι στὸ Παρίσι!... μὲ τὸ Φραισινέ! ὄχι μὲ τὸ Μεσαζερί καλλίτερα... Ἐπειτα ὅταν γυρίσω ψηλὸ καπέλλο, γάντια, γαλλικά, παράδες!

Ἐνῷ μονολογεῖ τοιοῦτοτρόπως φαίνεται ἐρχόμενος ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ ἀνὴρ τις βραχύσωμος, ἰσχνός, ὠχρός, μὲ γένειον ἀρχιόν, κρατῶν μαγκούρην καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ δύο ἐτέρων μορφῆς ἡλιθίου καὶ ὑπόπτου καὶ ἐνὸς ἀστυνομικοῦ κλητῆρος. Ὁ ἀγνωστος σταματᾷ ὑπὸ τὸ παράθυρον καὶ ἐρωτᾷ:

— Ἐδῶ κάθεται ἕνας κάποιος... Ἀνακρέων Καλαναπάθης;

Ὁ κ. Ἀνακρέων ὡς ν' ἀφυπνίζετο αἰφνης βλέπει μὲ ἀπορίαν καὶ ἀπαντᾷ:

— Μάλιστα, ἐδῶ...

— Τοῦ λόγου σου εἶσαι;

— Ναί ... τί ἀγαπᾶτε, παρακαλῶ;

— Ὅριστε κάτω.

Ὁ κ. Ἀνακρέων ἐνδύόμενος ἐν σπουδῇ κατέρχεται ὠχρὸς καὶ τεταραγμένος, ἐνῶ εἰς τὴν ὁδὸν ἀνοίγονται ὅσα παράθυρα ἔχουσι μείνει τυχὸν κλεισμένα καὶ ἐξ αὐτῶν προβαίνουν οἱ γείτονες.

— Εἶμαι δικαστικὸς κλητὴρ, λέγει ὁ ἄγνωστος ἐκ τοῦ συστάδην πρὸς τὸν ἀτυχῇ Ἀνακρέοντα καταβάντα, καὶ ἦλθα νὰ ἐκτελέσω μίαν ἀπόφασιν.

— Μά... τί ἀπόφασιν; ἐρωτᾷ ὁ Ἀνακρέων πελιδνὸς καὶ τραυλίζων.

— Ἐνα συνάλλαγμα 65 δραχμᾶς ... μὲ τὰ ἔξοδα εἶνε 84.95.

— Ἀ! ... ἀναβοᾷ ὁ Ἀνακρέων ἀπεγνωσμένος.

— Ἐχεις νὰ πληρώσῃς; ἐρωτᾷ ἀποτόμως ὁ κλητὴρ.

— Ὁχι ... ἀλλὰ μίαν μικρὰν προθεσμίαν...

— Δὲν ἔχει προθεσμίαν· ἢ νὰ πληρώσῃς ἢ νὰ ἔλθῃς μαζί μου.

— Ποῦ;...

— Εἰς τοῦ Τριγγέτα! ...

Εἰς τοῦ Τριγγέτα! ... εἰς τὰς φυλακάς! ... Ἀπὸ τῶν Παρισίων εἰς τοῦ Τριγγέτα! ἡ ἀπόστασις ὁμολογουμένως ἦτο ἀρκετὰ μεγάλη!..

— Μὰ πῶς! ἔτσι καλὰ καὶ σώνει στὴ φυλακὴ; ... ἀναφωνεῖ ὁ Ἀνακρέων ἑξαλλος· δὲν περιμένετε τοῦλάχιστον μιὰ ἡμέρα, δυὸ ἡμέραις!...

— Ἐλα τώρα, μὴν κάνουμε ταχτούρια! ἀπαντᾷ ὁ ἀδυσώπητος κλητὴρ αὐθαδῶς· ἔλα· μὲ τὸ καλὸ, ἢ ἀλλέως, κύτταξε! ἔχω τὸν κλητῆρα μαζί μου.

Τί ποιητέον; ὁ κ. Ἀνακρέων περιστρέφει τὸ βλέμμα καὶ δὲν βλέπει οὐδαμῶθεν βοήθειαν. Βλέπει μόνον τὴν κόρην τοῦ μπακάλη εἰς τὸ παράθυρον μειδιῶσαν χαιρεκάκως.

Καταβεβλημένος, ἀπελπισ, πείθεται καὶ ἀκολουθεῖ τὸν κλητῆρα μὲ βῆμα ἀσταθές, ἐνῶ ἐξόπισθεν τῆς συνοδίας τρέχει καὶ σκιρτᾷ σμῆνος παίδων.

Ἐν τοσοῦτῳ ἡ σκηνὴ ἐφελκύει τὴν προσοχὴν τῶν γειτόνων καὶ ὄμιλος συγκροτεῖται παρὰ τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἐνθα κατῶ-

κει ὁ Ἀνακρέων. Ἔχει τὸν λόγον ἡ κυρά Μιχάλαινα, ἡ οἰκο-
δέσποινα ἣτις συνταράσσεται ὠργισμένη.

— Τὸν κασσίδη! ἀνακράζει· κ' ἔκανε καὶ τὸν καμπόσο! ...
συναλλάγματα μοῦ εἶχε ὁ κύριος! ... πᾶνε καὶ ἡ 17 δραχμαῖς
ποῦ μοῦ χρωστᾷ ... Μ' ἄφησε δὲ τὰ κουρέλια του ἀμανάτι! ...

— Ξεμυαλισμένος ἄνθρωπος! λέγει ἀποφθεγματικῶς ἐκ τῆς
θύρας τοῦ ὁ μπακάλης.

— Καὶ πῶς τὸν ἔλεγαν, κυρά, τὸ νοικάρη σου; ἐρωτᾷ ἡ γει-
τόνισσα κυρά Σταυρούλα,

— Σάματις ξέρω καλὰ; ... Ἕνα παράξενο ὄνομα ... Καλα-
ναπάθη, θαρρῶ, τὸν ἔλεγα.

Οἱ παρεστῶτες καγχάζουσιν.

— Καλαναπάθη; ... λέγει ἡ κυρά Σταυρούλα ἡ ἔχουσα ἀνε-
γνωρισμένον τὸ προνόμιον τῆς εὐφυΐας ἐν τῇ συνοικίᾳ, καλὰ νὰ
πάθη λοιπόν! ...

ΧΑΡ. ANNINOS

